

Վ Ա Յ Տ Ե Ն Ի Ն Ե Ր Ի Կ Ր Օ Ն Ը .

(Շաբաթ 1881 Ապրիլ 1881 Հունվարի 1881)։

Խիստ շատերը կան, որ վայրենիների վերաց արհամարհական աչքով կնային, այս պատճառով, իրք թէ քաղաքակրթութիւնը նոցա մերձենալով՝ հոգինին չազնուացներ եւ զօրացներ, այլ միայն նոցա անկումը կիսութացնէ։ Բայց այս տեսակ դրութիւն քարոզող անձերն ի հարկէ կմոռանան, որ այս օրս քաղաքակրթութիւն կարապետ եղող ազգերն առկէ հազար տարի յառաջ նոյնպիսի վիճակի մէջ էին, եւ թէ՝ ոչ Գաղղիացիներն եւ ոչ Գերմանացիները վճացան Հռովմէական քաղաքակրթութեան նոցա երկիրը մաւտ գործելովը։ Մեք խսկ բազմաթիւ եւ փառաւոր օրինակներ կտեսնենք, որով կապացուցուի թէ վայրենիներըն ընդունուել են զարգանալու, եւ եթէ այս տեսակ պատահմունքները շատ հազուագիւտ լինէին եւս՝ սակայն բաւական փաստ է թէ՝ վայրենիներն ընդունակ են բարեծնութեան։ Խնձուկէս գործը կցուցնէ՝ շատ վայրենիներ կան, որ քաղաքակրթութեան մերձենալով՝ ամենեւին չոչնչացան։ 1732 էն գեռ յառաջ եղուխաները Պարագուայի մէջ 140 հազար հնդիկ քրիստոնեայ գարձուցին եւ 33 գիւղերի բաժանելով՝ նոցա այնպէս զարգացուցին եւ այն նոր տէրութիւնը այնպէս օրինակելի եղանակով կառավարեցին, որ եղուխտական կարգին սխերիմ թշնամիներն էլ չեն կարող նոցա չգովին։ Ժամանակակից մատենագիրները կասեն թէ՝ Պարագուայի հասարակապետութեան մէջ տիրած խաղաղութիւնը – ուր թէպէտ բազմաթիւ ցեղեր խառնուած են՝ չնկատուիր ցեղական աաելութիւն, որ ուրիշ պետուիթիւնների մէջ կորսաարեր հետեւանք ունի, – պէաք է վերագրել վերօյիշեալ ժողովրդական կրթութեան աշխարհաշէն ազգեցութեանը։ Մեկսիկայի այժմեան ժողովրդի կէս մասը հնդիկ ցեղէ են, որսց մեծ մասը աշխատասէր երկրագործներ եւ ճարտարարուեստաւորներ դարձած են, ինչպէս նաև կարայիթ ցեղը։ Հասարակածի բոլոր հնդիկները, որ կուխուանեան բարբառով կիօսին՝ իւրեանց արտաքին ձեւն երբէք չփոխեցին Պիգարրոյի յարձակումներէն զկնի, կդրէ Զիման, այլ իւրեանց հազուսաի ձեւ-

ւը, բարոյ քն ու սովորութիւնները պահեցին։ Նոքառւրիշ ցեղերի հետ չեն խառնուեր եւ աճելով կը աղմանան, մինչդեռ սպիտակ եւ խառնուած ցեղերն հետզետե պակտսելու վերայ են, սկսեալ այն օրերէն՝ երբ նոր գաղթողների թիւը պակասեցաւ։ Դատ վայրենիներ մեծ փափագով լուսաւորութեան կհետեւին, եւ եթէ նոցա փորձերը չեն յաջողից այս տեղ յանցանքը միայն նոցանը չէ։ Ներմուտէրները 1792 ին Հարու։ — Ավրիկէում երբ Գնադէնտալի գաղթականութիւնը հաստատեցին, Հոտուէնտուներին կնկարագրէին իբրեւ խաղաղառէր հովիւներ մարուր վարքով եւ լուսաւորութեան շատ ընդունակ։ Ֆամանակ անցնելէն ետքը նոյն խակ Բուրմէնների վայրենի ցեղերն երկարառեւ թըշնամութենէ ետքը, հաշտութեան գաշն երբ կապուեցաւ, գաղթականներին դիմեցին, խնդրելով՝ որ իրենց եւս այնպիսի վարժապեաններ տան, ինչպէս Հոտուէնտուներին։ Աեւերի ազատ գաղթականութիւնը, Ալբերիայ, որ հիմնուեցաւ 1824 ին Հիւսիս—Ամերիկայի մարդասիրական ընկերութեան ձեռքով Մէզիւրագոյ հրուանդանի քով Ավրիկէի արեւմաեան տիր, «պատեղի եղր» կոչուած տեղում, — 1850 թուին 1,800 քառ. մզ. տարածութեամբ երկիր եւ 15,0000 սեւամսրթ բնակիչ ունէր։ 1862 ին արդէն կէս միլիոն ժողովուրդ կարայնաեղ, որոց 484,000 սեւերը Ավրիկէումն էին ծնած եւ գաղթականութեան երկիրի եղերական գիծը 600 անգոլ։ մզոնի կհամնէր — կտեղիկագրէթալ՝ սոսոն հիւպատոսապեար։ Ալբերեան՝ Ամերիկայի քաղաքակրթութեան եւ բոլոքականութեան վարժուցն է Ավրիկէի մէջ։ Նա հասարակագետական կտռավարութիւն ունի, եւ չորս կոմսութեան է բաժանուած, որոցմէ ամեն մէկը երկուքական պատգամաւոր կյուղարկէ ի ծերակայտն, ասկէ զատ ամեն 10,000 հագիի համար մի պատգամաւոր կյուղարկեն ներկայացուցիչ ժողովը։ Այն Ավրիկեցիներն, որ Եւրոպական կարգ ու սովորութիւններին կվարժուին եւ երեք տարի նոցանով կվարսւին շարունակ՝ իբաւունք կունենան քուէ տալու։ Բնիկ լեզու ընդունած է Անգլիերէնն, եւ շրջակայ ցեղապետներէն գլխաւորներն իւրեանց որդիները Ալբերիայ կյուղարկեն, որ այնտեղ Անգլիական լեզու եւ սովորութիւններն ուսանին։ Բոկանան 1858 թուին մի գերեվար նաւէ 300 սեւեր աղատելով այստեղ բերաւ, ուսկից աւելի լաւագոյն տեղ նոցա համար չէր կարելի գանել։ 1866 ին

Հաստրակութիւնը գաշն կաղեց Պօրտուգալի կառավարութիւնն
հետ որի զօրութեամբ գերեզմանառութիւնը ծովային աւազա-
կութիւն կհաւաքուի եւ ըստ այնմ կպատժուի: Միացեալ Կա-
հանդիերի ձեռքով եւ նոցա ահագին ծախքով հաստառուած
հնդկական գաղթականութիւններն օրս նպատակն է բնիկ ցե-
ղերը պաշտպանել, բայ մեծի մասին վատթար կառավարութիւնն
ունենալով, զերոյիշեալ մխիթարական հետեւանքները չեն ար-
տադրեր: Կալիֆօրնիայում՝ տեղական կառավարութիւնը յիշա-
տուկեալ նպատակի համար տարեկան 250.000 գոլար կվճարէ:
Թէպէտեւ ոմանը կիմային թէ՛ Մենդոզինոյի մօտ իրենք իրենց
թողնուած հնդիկները մի քանի տարի յառաջ բարեվայելուչ վի-
ճակ ունեին, մօտ 4000 մարդ բոլորովին հայրական կառավա-
րութեան տակ լինելով, ուակայն այս էլ յայտնի է, որ 1860 թու-
ին մօտերը բազմաթիւ հնդիկներ Կալիֆօրնիայում իրենց յանձ-
նուած երկիրներին մէջ քաղցածութենէ մեռան: Նոմեկուլ՝ տալի
մէջ 1858—59 թուին 150 էն աւելի հանդարաբարս հնդիկներ
իւրեանց կնիկներով եւ որդիներավ գողթականների կատաղու-
թեան զոհ գնացին, թէպէտ եւ իրենց համար նշանակուած տե-
ղեն գուրս երած չէին, այս թշուառները օրը ցերեկով հրացանի
բռնուեցան սպիտակներէն, որ մինչեւ իսկ կնիկներին եւ ծծկեր
տղաներին չէին խնայեր: Հումբուլ՝ գեան ծոցի շրջականները գրտ-
նուած երկիրներում եւս այսպիսի սպանութիւններ պատահե-
ցան: Հնդիկները՝ որ քաղաքայի զօրքերէն նոր տեղեր վանտուած
էին՝ կրկին յետ դարձան քաղցածութենէն ստիպուելով: Սորա
վերայ՝ զինաւորած զօրախումբը գիշերանց նոցա շրջապատեց եւ
բոլորին կստորեց այր, կին եւ տղայ: Այսպէս կպատմեն Ս. Ֆր-
քանիսիոյի քաղաքում՝ հրատարակուած լրագիրները: Զարմա-
նալի չէ ուրեմն, որ երբ սպիտակներն այս եղանակով վարուին
հնդիկների հետ՝ սոցա թիւը 100,000 էն նուազի եւ իջնի մինչեւ
30,000 մարդ: Հերշգեգեր մի եւ նոյն վայրենիներին կնկարագր-
րէ իբրեւ բարեհսովի, անվնաս եւ խաղաղասէր ցեղ, եւ կատ-
Սպիտակներն այս եղելիներին մարդասպան եւ չարագործ կը-
կոչին, երբ սոքա յուսահատութեան ծայրն հասած լինելով,
յաւնենալով առաջուան պէս որսով ապրելու միջոց, կերակրուե-
լու մի հնար չգտնելով, եւ իւրեանց առջեւ տեսնելով երբացր-
ների արիւնակից դիակները: որ ոչինչ բանի համար խողխողուած

են, վերջապէս փոխարինութեան օրէնքին կդիմեն (եւ այն էլ որչափ հաղիւ անգամ) եւ կսպանեն մի մասը այն մարդերէն, որ իւրեանց երկրում աւերած եւ մաշ կսփռեն։ Ասյրենիներն իւրեանց բնիկ տեղէն հեռացնելը նոցավերայ վնասակար ազգեցութիւն ունի միշտ։ Երոկեղացիները քանի որ գեռ Գեօրգիայ տեղափոխուած չէին, հնդիկների ամենէն բարեբարոյ ցեղն էին։

1829 ին նոցա առաջարկութիւն եղաւ, որ իւրեանց երկիրը թաղնեն եւ Արկանդաս գաղթին, եւ 29,000,000 ֆրանկ վարձառութեամբ խնդիրով այս առաջարկութիւնը մերժեցին, բայց վերջապէս բռնի զիջան այն պահանջին։ Այն օրէն ի վեր նոցա թիւն հետզհետէ կնուազիւ թէ նոցա մէջ տիրած ընդհանուր վհասառութեան պատճառով եւ թէ մէջերնին ախտեր, յանցանքներ եւ հիւանդութիւններ տարածուելով։ Աւաշինգտոնի վարչութիւնը սոյնողէս պահանջեց, որ Վենկոնզինի հնդիկներն հեռանան այն տեղէն, որի մայրաքաղաքը Մադիսոն գեռ 1837 ին էր հիմնուած, եւ փոխարէն ուրիշ երկիր կտռաջարկէր Միասուրիէն արեւմուտք։ Մէկ Ամերիկացի այս մասին կգրէ։ «Մանր էր տեսնել այն եղիելիների գաղթականութիւնը այն երկրէն, ուր ծնած էին, եւ որ ի բնէ պատռական է։ միայն նկարիչի վրձինը կարող է նոցա վշտերն արասյայտել . . . . Նոքա կհեռանային իւրեանց հայրերի բնագաւառէն, որ նոցա համար թանգագին անկիւնն է աշխարհի վերայ։ Երբ գէտի արեւմուտք կհեռանային՝ բլուրի գագաթէն ողջոյն եւ վերջին մի հայեացք կձգէին իւրեանց սիրելի հայրենիքի վերայ, որ այլ եւս ոլիտի չտեսնէին։ Գուրոններն, որ երբեմն զօրաւոր ցեղ էին, այժմ հազիւ 40—50 ընտանիք լինին, որ կանագայի և որէտ գիւղամ կընակին։ Նատ որսասէր են եւ արհեստների մէջ աշխատասէր, տարեկան 34,000 գոլլարի կոշիկներ, սահնակներ, համրիչներ, վզի ժապաւէններ եւ այլն կապարաստէն։

Վայրենի ցեղերի անիրաւաբար հալածումը, որ իսխտ անգըթութեամբ կկատարուին, անհերքելի փաստերով կապացուցուին։ Նիւ—Նօրկի վարչական լրագրի մէջ (1859, 16 Յունիսի) Տեքտում մէջ հնդիկների գէմ գործուած ոճիրը կպատմուի, ուսկից կերեւի որ այնպիսի սահմանական (սահմանագլուխներում պատահած) կռիւներն ընդհանրապէս հետագայ կերպով ծագում

կառնուն։ Յառաջ սպիտակները բունի գօրութեամբ սեւերի երկիրները կմտնեն, նոցա լաւագոյն անտառները կգրաւեն, որով կենդանիները կսպանեն, յետոյ խեղճերին օղիով կգինովցնեն, խարէարար նոցա ստացուածքը կկողոպտեն, կնիկները կառեւանդեն եւ կըոնաբարեն։ Սեւերը վաղ թէ ուշ վրէժնին հանել կըզմուեն եւ որ եւէ սպիտակամորթ կսպաննեն, այս ժամանակ շրջակայ գաղթականութիւնների մէջ վրգովումն կընկնի, սպիտակները գօրախումբեր կազմած՝ հնդիկների գէմկելնեն, բնակարաննին կայրեն, հօտերը, վարուցանքը կոչնչացնեն, եւ նոցա կնիկներն ու որդիներն էլ անինայ կմորթուտեն։ Հնդիկներն համարուած են իբրեւ վայրի գաղան, որոց անպատիթ սպանելու իրաւունք ունի ամեն ոք։ Ուսո, որ հիւսիս—արեւմաեան մօրթի ընկերութեան մէջ կծառայէր, եւ միջոց ունէր հնդիկները լաւ դիտելու, կգրէ թէ՝ եւրոպացիները կարող են միշտ արիւնհեղութենէ խոյս տալ, եթէ կամենան հնդիկների հետ արգարութեամբ վարուել։ Հնդիկներն օրինակ, կապահանջեն, որ իւրեանց գետերի վերայ նաւելու համար որոշեալ տուրք տրուէ, սպիտակներին նշանացի կցուցնեն թէ՝ կայարանն ուր տեղ է, յետոյ պարստաթիկով քար կծգեն, սակայն առանց ճանապարհորդներին վնաս հասցնելու, իսկ երբ կտեսնեն, որ սոքա առանց վճարքը տալու հեռանալ կուղեն, գէնքերի կդիմեն, Ուսո քաջութեան եւ արիւթեան օրինակ ցոյց տուեց, երբ ԱՅՅ հոգիի չափ վայրենիները դիակները ձեռքերնին՝ եկան սիւնաշէն դղեակի վերայ, որի մէջ ընդ ամենը 10 մարդ կային, նա դուրս ելաւ եւ վայրենիներին հանգչեցուց։ Պէտք է յիշել, որ Անդզիայի կառավարութիւնը հնդիկների հետ ըստ մեծի մասին հեղութեամբ վարուեցաւ, եւ այս մասին համակրութեան արժանի է։ Հուդսոննեան ընկերութիւնը հնդիկներին հետ շարունակ բարեկամական յարաբերութիւնը հաստատ պահեց, նոցա ընծաներ տալով, եւ մինչեւ այսօր նոցա հետ կշարունակէ փոխանակուրգով^{*)} առեւտուը անել։ 49⁰ հիւս։ լայնութենէն վեր հնդիկ ցեղերի քանակութիւնը, համեմատական թիւը պահել է, մինչդեռ այդ լայ-

(*) Փոխանակուրգը նախնական առևտուրի ձեւն է, որ ապրանքին տեղ փոխանակ ունի կամ արծաթ վճարելու՝ ուրիշ ապրանք կճարեին։ այսինքն ապրանքները կփոխանակէին միմանց հետ։

նութենէն վար բաւական նուշաղել է: Կալիֆորնիայի մէջ մինչեւ վերջին ժամանակներս կշարունակուեր բաղմաւեր պատերազմը: Ամերիկացիներն իւրեանց սպանած հնդիկներին ծաղրածութեամբ «այծ» անունը կուտան: Հնդկական ամբողջ մի հատուած կոտորելու համար բաւական է, որ նոցա վերայ գողութեան կասկածանք ունենան: Կլարկ զօրապետի հրամանի տակ եղած Միացյեալ հաճանգների վարչական զօրքերը վերջին ժամանակներս ընդգիւմագրեցին, երբ նոցա կուգեին պատերազմի տանել հնդիկների գէմ: Նոքա շատ անգամ հնդիկներին նաեւ սկաշտառ նել են սպիտակներին գէմ: Օրէնսդիր ժողովին եւս իւր կողմէն առանձին ծախք չնշանակէր այլ եւս՝ հնդիկներին գէմ պատերազմ մղելու, այնպէս որ այժմ գաղթականներն ստիլուած են առանձին զօրք ունենալ կամաւորներէ: Վինկովն նախագահը կրգովուի այս պատճառով՝ որ նա Յ տարի շարունակ մինչեւ վերջն հակառակեցաւ Մինէսոտի բնակիչների վրէժինդրութեան յագուրդ տալու, որանք խնդրագրով իրեն գիմել էին թէ՝ Սիուցիդիկներն առանց առանց ամենեւին պատճառի՝ սպիտակ բնակիչների վերայ յարձակեցան, ամեն տեսակ բռնաբարութիւն եւ տանջաներներ տուին եւ բազմաթիւ այրեր, կնիկներ եւ մանուկներ կոտորեցին, սակայն սպիտակներն ի վերջոյ յազդեցին եւ սեւերէն 300 մարդ գերի բռնեցին, որոց մահի գատապարտեցին, պատերազմական օրէնքով: Ուաշինգտոնի վարչութիւնը պատասխանեց թէ՝ լաւագոյն է նոցանէ մի մաս, (Յ հոգիի չափ) որ յանցանըին մէջ բռնուած են, ապանել, մնացածները՝ որ միայն նոցա գէմ ապստամբելնուն եւ խռովիչների հետ խառնուել նուն համար յանցաւոր են, ազատել, կամ բանտ գնել: Սակայն Մինէսոտացիները այս վճռին գէմ ելան վայրենիների մեղքերը թուելով, եւ իւրեանց մեռածների թիւը 1000 ի հանելով, եւ յայտնելով թէ՝ այս կերպով մահէ ազատուած հնդիկներն անպատճառ կենթարկուին Վինչի օրէնքին *): բայց իրենք չեն ուզեր, որ այնպիսի միջոցների գիմեն: Եւ յիրաւի 150 հոգիէ կազ-

(*) Վինչի օրէնք կոսուի Հիւսիս—ամերիկեան ժողովրդի մէկ օրինական վարմունքն: որ երբ մի յանցաւոր տէրութենէն անպատճ կմայ՝ ժողովուրդը նորան ձեռք բերելով կկախէ կամ խարազանի չորուածնեռով կողատճէ:

մաւած մի հրոսակ, որ զինաւորուած էր կացիններով, դահլիճներով և սուբիններով, բանտին վերայ յարձակեցաւ եւ կուղեք ներս մոհել Հնդիկները կոտորելու, բայց կառավարութեան զօրքը նոյտ յարձակումն յետ մղեց: Այս մասին «Times» ը գիտեց թէ՝ հիւսիս—Ամերիկացիները կոպառնան իրենք եւս վայրենի դառնալու: Աւրիշ անգամ կալիփորնիայում հետեւեալ անցքը պատահեցու: Անգամ մի Հնդիկները մի մարդ սպանել էին. սպիտակներն Հնդիկ խաղաղ ցեղերէ 26 հոգի կալանաւորեցին, նոցանէ երկուքը կրկին արձակեցին, որ երթան երեք օրի ընժայքում մնացեալ յանցաւորները բերեն, եւ եթէ յետ չդառնացին, նոցա ընկերները պիտի սպանուէին: Գհացողներն յետ ցդարձան եւ այն 24 տհմեղները եղերական մահալ սպանուեցան: Թէ որպիսի անգթութեամբ սպիտակները սեւ երի գէմ սպասերազմ կմզկին, յայտնի կերեւի այս պատաւէրէն, որ Տեքասի 2-ր գնդի հրամանատու Բէյտոն գնդաղեալ կանէր քաղաքական զօրքի սպային: (այս վրդովիչ յիշատակագիրն հրատարակուեցաւ: Nashville—Union «Արագրում») լսեցի որ Հնդիկները ձեր բանակած տեղը եկել են, որպէս զի դաշն կաղեն: Դաշնաւորութեան գետպանամֆոլովը օրէնք հրաարակած է, որով թշնամական ցոյց անող Հնդիկները կոտորուելու կենթարկուին: այս հիման վերայ ամեն տեսակ ջանք արէք, որ ապախները եւ Հնդկական սերիշ ցեղերը ձեր մօտ գան հաշտութեան պայմաններն ընդունելու: Երբ որ գտն հուաքուին, հոգացէք բոլոր հասակաւորներին կոտորել, իսկ աղաներին ծախեցէք, որպէս զի նոցա գնով այդ կոտորածի ծախըն ենէ: Ոչ մի բանի չխնայէք, Զեր առաջադրութեանն յաջողութեամբ համելու համար, եւ բռւական զօրքով շրջափակ պատեցէք: այնպէս որ՝ ոչ մի Հնդիկ խուսափել չկարողանայ, 1860 ի առենները Հումբուլդ շրջանակի կառավարութեան, Պիուտոյ ցեղին հետ կառած դաշնակութեան մի յօդուածը կառէ, թէ «բոլոր Հնդիկները 7 օրի մէջ շրջանակէս պիտի հեռանան, ապա թէ ոչ՝ կմեռնեն»: Տեղական լրագիրն այս գաշնազրութիւնը օգտակար համարեց Հնդիկների համար եւ մէջը հաշտութեան գրաւական գտաւ, եւ քաղաքացիներին կկոչէր «նորա կատարումը վութացնել»: Բայց ամենավրդովիչն այն պատերազմական նշանաւոր օրէնքն է, որ Զիգագույի մէջ Սեկսիկացի կառավարութիւնն հրատարակեց:

ապախների կողմէն արշաւանքների առաջն առնելու նպատակով. կառավարութիւնը կխօստանար 100 դոլար, հասակաւոր հնդկիի գիտակի համար, 50 դոլար կնիկների գիտակին եւ 25 տղաների գիտակի համար, ի հարկէ այս վարձն աւելի մեծ է՝ քան թէ այն, որ մի քանի տէրութիւններ կապել են ամեն մի գաղանի գլխի համար. Բայց ի պատիւ հառարակագետութեան պէտք է տաել, որ այս բարբարոսական օրէնքը մի քանի շաբաթ միայն կեանք ունեցաւ, եւ երբէք ընդունելութիւն չգտաւ կենդրուական վարչութենէն. Բայց իւր՝ թէպէտ եւ կարճժամանակեայ՝ գոյութեան միջոցին գործադրուեցաւ. Գրիգ, որ այս անցքը կպատմէ եւ ուրիշ շատ օրինակներ կը երէ, սպիտակների խարդախութեան եւ անգիտութեան, ինքն աչքովը տեսաւ. . . որ Զիգագոյի վարչական տան աւջեւ կանգնած էին խումբ մի ձիաւորներ, որ իւրեանց նիզակների ծայրն անցուցել էին արիւնալից գիտակներ. — Նոքա պնդել էին մի կնոջ եւ մի տղայի ետեւէ, որ իւրեանց ցեղին ետեւէն կերթային — եւ նոցա սպանել էին. տղային համար կպատմէին թէ մեռաւ. . . : Սակայն միայն Ամերիկացիներն ու Եւրոպացիները չեն, որ այսպիսի միջոցներով քաղաքակրթութիւն կտարածեն. Զինացիներն եւս ֆորմոզայ վայրենի կղզեցիները ջնջելու համար այնտեղ վագրեր տարան, բայց իւրեանց նպատակին չհասո՞ն, վասն զի բնիկները լաւ որսորդ էին.

Գ. ՃԵՄ Ա. ԼԱՊՐԱՆԻ ՀԱՅԱՆԱԿ

Ա. ՄԱԼԻԿՈՍԵՂԱՅԻ

ՄԱՐԴՈՒ ԹՈՒՔԻ ՄԵԶ ՇԱԾԿԱՆԾ ԹՈՑՆԸ

ՆԱՊԱՍՏԱԿԱՆԵՐԻՑ ԵՎԵՑՆԱԾ.

Ո՞վ կարող էր մտածել, թէ մենք կրույինք թոյն մեր քերտնում, եւ թէ՝ այդ թոյնը — մեր թուքն է. Ո՞վ կարող էր մտածել, թէ այդ, ըստ երեւութիւն, կատարեալ տնվնաս հեղուկի մէջ, իրան համար բուն է շինել վնասակար սնկիկը*) (որդ.)

(*) Աարդացողների համար, որ բաւական ծանօթ չեն Գաղղիական ուսումնականաց նորազոյն տիրմինարանութեան հետ, (ասացուած, որ յատկանում գիտութեան) դուցէ աւելորդ չի լինիւ նկատել, որ սնկիկ կամ միկ-